

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XXIV. Quomodo in sanctissimo Missæ sacrificio præsentem Deum habere possimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

CAPVT XXIV.

*Quomodo in sanctissimo missæ
sacrificio præsentem Deum
habere possimus..*

IN sãctissimo mis-
sæ sacrificio du-
pliciter Dei præ-
sentia exhibetur.
Primùm quidem quatenus
Christus Dominus Deus ve-
rus & homo substantialiter,
verè, ac realiter præsens ad-
est, idque vt Patrem suum per
tanti sacrificij excellentiam
honore debito & adæquato
prosequatur, quando quidem
istud sacrificium nihil aliud
est quàm quædam veluti
continuatio sacrificij cru-
cis.

is. Cùm enim Christus pro salute omnium hominum, qui futuri erant ad mundi finem, ad Dei Patris gloriam ex eius amore optaret vehementer fixus in cruce ad sæculi consummationem permanere, nec id necesse esset, vel expediret; hoc sacrificium instituit vt nobis esse loco cruenti, ac proinde, quod possemus adire, Deoque patri offerre, perinde atque si in cruce fixum adiremus & offerremus: præsertim cùm etsi nobis præterita multis iam annis; atque adeo, longissimè absens Christi passio sit, Dei tamen æternitati semper præsens, semper noua existat; & ita etiam à nobis hoc ma-

ximè signo repræsentationis
eius excitatis apprehēdi pos-
sit & debeat. Ergo in eo Chri-
stus Dominus praesens sese
nobis verè donat. Nam &
cùm hoc sacrificium institue-
bat, & cùm in cruce fixus erat
hoc in particulari cum his cir-
cumstantijs loci, temporis,
animo intendebat, cui voluit
me adesse, & modo ex sum-
mo mei amore sese patri pro
me offert, nam intellectu &
voluntate operatur. Vide
me & intimum cor meum
intuetur, & tota voluntatis
inclinatione ad me propen-
det, idque vt sese mihi vniat.
quare etiam cibus mihi esse
voluit, quo nihil est quod
magis nobis vniatur. Sed præ-

terea

terea tota beatissima Trinitas
verus & æternus vnus Deus,
præter modum præsentia
quem habet in me, & in om-
nibus alijs rebus, hic singula-
ri modo adest: adeo vt si per
impossibile nusquam esset ali-
bi, tamen reuera hic adestet
cum sacro sancta Christi hu-
manitate Verbo diuino vni-
ta, vnus Deus Pater, Filius, &
Spiritus sanctus: nec tantum
hic Pater Filiū generat, & Pa-
ter ac Filius Spiritū sanctum
producunt, sed Pater, Filius,
& Spiritus sãctus hypostaticã
diuini Verbi cum natura hu-
mana vnionem hic efficiunt,
& præterea Christum Domi-
num sub speciebus consti-
tuunt, & arctissima vnione

colligant. Hæ tam stupenda operationes Dei non nudam eius præsentiam, sed incredibiliter in me propensam ostendunt. Quorsum enim tot uniones, nisi ut significet sese velle mihi vnire, cum præsertim illæ ipsæ species, quibus ita Christus corpus vnit, sint species panis & vini, naturalis nimirum alimentum, ut illo veluti signo, naturalis unionis, alimentum & alium significaret, tantam esse in me propensionem amoris sui, ut mihi ipse permisceri, confundi que mecum quodammodo, & in vnum coalescere velit. *Sicut enim erat Deus in Christo mundum reconcilians sibi in cruce; ita iam est in hoc*

2. Cor
2.

facra.

facramento eundem sibi v-
niens. Ex quo etiam satis pa-
tet in vsu & sumptione huius
Sacramenti Dei praesentiae
exercitium, & praecipuum
esse, & facillimum, & suavis-
simum: Nec verò in vsu dun-
taxat, sed etiam in visita-
tione SS. sacramenti suo etiã
modo vsurpari potest. In v-
troque porro non sunt abdu-
cendi oculi fidei ab eadem
diuina maiestate in nobis in-
timè praesente, & nos pariter,
tum illuminando, tum exci-
tando, mouendoque incli-
nante, ad liberè perficiendam
ex nostra parte vnionem hãc.
Nam frustra ipse ad nos ita
propenderet, nisi in nobis
etiam gratiae suae vi eandem

inclinationem operaretur. Et quidem tanta eius inclinatio ad nos, argumento nobis est, quantā cupiat pariter esse nostram ad se, si modò eius gratiæ non desimus. Verùm cum in ipsa transubstantiatione consistat ratio sacrificij, quod est supremus Dei cultus, mirabili planè modo Deus ipse in Christo seipsum quodammodo colit, & nos pariter inuitat, vt adæquato ipsi & excellētiae diuinæ sacrificio eundem colamus. Sicut enim ipse seipsum seipso glorificat, ita hic mihi dat seipsum, vt possim eodem modo illum colere: atque etiam in me operatur infinitam illam æstimationem tantæ maie-

statis,

statis, & efficit vt me tanto sacrificio superimmolem, & ita me ipsum ad se retrahit & reducit.

CAPVT XXV.

Quomodo in conscientia examine Dei praesentia sit concipienda.

EST & in nobis Deus iudicium iustum exercens: Quare siue cum examinanda conscientia est; siue sacramentum penitentiae ad eundem nobis, difficile non est in nobis ipsis tantae maiestati, tantae sanctitati, tantae sapientiae, iustitiae, potentiae praesenti, thronum veluti constituere, & illam ipsam con-